In obiectiv

Producția și calitatea MATERIALELOR SPORTIVE

„Organele centrale și unitățile economice producătoare de material sportiv vor îmbunătăți calitatea materialelor, echipamentului și instalațiilor pentru sport, turism și agrement și vor diversifica și spori producția acestora, îndeosebi a articolelor sportive de tip popular".

Prevederea de mai sus, cuprinsă în Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului, clară și concisă, sintetizînd alte măsuri anterioare aprobate de conducerea partidului, îndică forurilor de resort direcțiile principale de acțiune. Pe această bază, planul de măsuri al Consiliului național pentru educație fizică și sport pentru aplicarea respectivei Hotărîri, prevedea ca C.N.E.F.S. împreună cu Ministerul Comerțului Interior, organizațiile cooperatiste și ministerele producătoare, să întocmească **„pînă la sfîrșitul trimestrului III a.c. planuri în care se vor stabili măsuri concrete pentru diversificarea, creșterea cantităților și îmbunătățirea calității materialelor și echipamentului pentru sport, turism și agrement, precum și pentru realizarea unor articole care în prezent se importă. Se va avea în vedere și producerea unor materiale de tip popular necesare sportului de masă".**

Și astfel, ca o premisă de prim ordin a acestei preocupări de sfîrșit de an a forurilor cu atribuțiuni în producția și desfacerea articolelor sportive, Biroul Executiv al C.N.E.F.S. a dezbătut la începutul lunii octombrie stadiul actual și perspectivele acestui sector cu implicații directe în actul sportiv, de masă și de performanță.

Pornindu-se de la dezvoltarea producției specializate — ilustrată și prin datele preliminare ale acestui an ce arată o creștere a desfacerii acestor bunuri cu 30% față de 1968 și 6% față de 1972, însumînd, 1,1 miliarde lei — și, mai ales, de la nevoile crescînde ale mișcării sportive (extinderea ariei sportului de masă, exigențele tot mai înalte ale „laboratorului" marii performanțe) s-a subliniat cu acest prilej necesitatea unei dinamici adecvate în sfera producției, în primul rînd, a cunoașterii cît mai exacte a cerințelor „piețiî" de către federații, C.N.E.F.S., comerț, pentru ca, atît sportul de performanță cît și cel de masă, inclusiv practicanții săi neorganizați, să aibă oricînd la îndemînă produsele solicitate, în număr suficient și la o calitate corespunzătoare.

Ceea ce nu se poate spune despre prezent. De ce? Pentru că, așa cum a reieșit din ședința mai sus amintită, numai Ministerul Industriei Ușoare, ca să dăm un singur exemplu, nu a acoperit pentru acest an cererile organizațiilor comerciale la contractări cu 33% la pantofi de atletism, 40% tricouri sport în dungi aplicate, 50% la pulovere schi, chiloți saten volei și fotbal, 66% la pantaloni schi supraelastici, 46% la mingi de handbal, 35% mingi fotbal, 28% mingi volei. **Aceste cifre ca și altele privind instalații și aparatură, nu pot vorbi și despre calitatea care nu de puține ori scurtează sau chiar anulează de la bun început folosința, de atenția minoră care se acordă în unele întreprinderi — ecou al preocupărilor la nivel de centrale sau ministere de resort — articolelor de sport.**

Eschivîndu-se de la încheierea contractelor, invocînd alte priorități, fărîmițînd producerea pe multe unități, unitățile industriale care au sarcini de producție în acest sens nu ies în întîmpinarea cererilor. Astfel, la M.I.U. unele articole de confecții și tricotaje se execută în peste 15 întreprinderi, în loc ca un număr mai redus, cu profil special, să poată asigura o stabilitate a sortimentelor, o înaltă specializare și calificare. Fabrica de confecții București și cele din Călărași și Tg. Jiu transferă pe parcursul anului obligațiile lor contractuale. Consecința? Degeaba cauți, de pildă, costume de baie și slipuri în plin sezon estival. Fabrica bucureșteană „Flacăra Roșie" și șurata sa întru cooperare „Dermatina" din Timișoara nu reușesc să acopere necesarul mingilor pe piață. În „colaborare", M.I.U., M.C.I. și Comitetul de stat pentru prețuri au tărăgănat peste 6 luni realizarea și livrarea noului tricou de tenis, articol mult timp lipsă de pe piață. Iar caiacul-canoea și scrima românească, renumite în întreaga lume, nu-și găsesc corespondentul necesar în producția autohtonă specifică acestor ramuri.

La rîndul său, comerțul încearcă să disemineze răspunsurile și gestiunile întreprinderilor sale în privința materialelor sportive (merceologii de specialitate au fost considerați un „lux"), în timp ce rețeaua comercială resimte nevoia marilor magazine specializate. Știți cîte gestiuni are I.C.R.T.I. București pentru articolele de sport? 16! Prin atîtea locuri trebuie să treacă cei ce pleacă să aprovizioneze magazinele cu încălțăminte, marochinărie, tricotaje și confecții pentru sport.

În ceea ce privește cooperația meșteșugărească și industria locală — ambele mai lesne pretabile la serii mici, mai diversificate, decît industria republicană — aportul lor este mult sub posibilități, cooperația meșteșugărească asigurînd doar aproximativ 7% din fondul de marfă la echipament și materiale sportive, iar industria locală doar în jur de 2%.

În luna septembrie s-au desfășurat contractările fondului de marfă între întreprinderile comerțului cu ridicata și întreprinderile producătoare ale industriei republicane și cooperației meșteșugărești. Se estimează de către reprezentanții ai M.C.I. că fondul de marfă pentru anul 1974 va reprezenta o creștere de 10% față de realizările preliminare ale anului în curs. Esențial nu este, însă, cifra în sine, ci dacă aceste cantități sporite de marfă reușesc sau nu să asigure necesarul, dacă în structura globală nu se vor afla — din nou — sortimente insuficiente în raport cu cererile. Industria și cooperația meșteșugărească trebuie să fie mai receptive la nevoile cetățenilor în ceea ce privește practicarea educației fizice, sportului și agrementului, fără a mai aștepta periodic diverse impulsuri. **Faptul că s-au putut contracta pentru anul 1974, 104 000 rachete de tenis față de 14 000 în anul acesta, este o dovadă că actualitatea sportivă imediată, cu cerințele ei materiale, poate intra operativ în planurile producătorilor.**

Sîntem în ultima parte a anului 1974 bate la ușă. Pe hîrtie se află așternute prevederile planurilor de măsuri privind sporirea, diversificarea și îmbunătățirea calității la materiale și echipament sportiv, alcătuite de C.N.E.F.S. și M.C.I. împreună cu Ministerele Industriei Ușoare, Economiei Forestiere și Materialelor de Construcții, Uniunea Centrală a Cooperativelor Meșteșugărești. Unele din aceste prevederi se și refereau la o perioadă încheiată. Iată de ce ziarul nostru a efectuat un sondaj la zi, asupra stadiului de la care se pornește la drum pentru anul 1974. Am consultat beneficiarii — cluburi, asociații, practicanți ai sportului — am vizitat la ei acasă producătorii, am mers prin magazinele ce desfac articolele sportive. Din dorința de a contribui la cunoașterea cît mai exactă a realității, la eliminarea operativă a deficiențelor pentru ca, într-adevăr, anul ce vine să însemne pe planul producției și desfacerii articolelor sportive un real pas înainte în satisfacerea cerințelor mereu sporite ale cetățenilor, indiferent de vîrstă, doritori să practice exercițiul fizic și sportul. Așa cum reiese expres din sarcinile trasate prin Hotărîrea de partid.

Rodul acestui sondaj — două pagini de ziar, prima văzînd azi lumina tiparului.

Sezonul rece și-a trimis deja emisarii. Dar industria și comerțul sînt în pas cu cerințele anotimpului? Pentru că tot mai mulți sînt amatorii de mișcare în aer liber, de exercițiu fizic și sport. Volumul tot mai mare de mărfuri solicitate pe piață, exigențele sporite ale beneficiarilor în privința calității acestora, sînt dovezi în acest sens. Iată de ce comerțul trebuie să poată oferi, prin rețeaua sa specializată, un sortiment bogat de mărfuri, apt să satisfacă atît cerințele marii performanțe, cît și cele ale cetățenilor dornici să practice sportul. Foto: S. BACKSI

MĂNUȘI DE HOCHEI MAI BUNE DECÎT CELE DIN IMPORT, DOAR... PENTRU O SINGURĂ ECHIPĂ

Se știe că echipamentul hocheiștului se aduce încă din străinătate pentru echipele divizionare, deși — după părerea noastră — unele ustensile se pot realiza foarte bine de către unitățile industriei noastre. O dovadă elocventă o constituie inițiativa conducerii **fabricii de piele și înlocuitori „8 Mai" din Mediaș**, care a executat pentru cunoscuta formație de hochei S.C. Miercurea Ciuc mănușile necesare jucătorilor ei. Fostul hocheist și actualmente antrenor secund al echipei menționate, **Iuliu Szabo**, a elogiat produsele fabricii din Mediaș, afirmînd că mănușile respective sînt superioare calitativ celor importate din Cehoslovacia. Soluția reală a problemei nu constă, însă, în realizarea unei serii pentru o singură echipă. Ce părere au tovarășii din federația de specialitate? Industria noastră are posibilități.

OBLIGAȚII NEONORATE

Unitatea 118 din Timișoara. Discutăm cu Neboișa Bugarschi, merceolog la I.C.R.T.I. „Avem un fond de marfă insuficient. De pildă, treninguri de bumbac și supraelastice am primit doar 700 pentru un trimestru, trebuind să le împart între Reșița, Arad și Timișoara. Pantalonii de schi supraelastici nu au sosit nici pînă acum, deși aveam planificate 700 pentru trimestrul III. Cine trebuia să ni-i livreze? F. C. Botoșani. În privința cererilor mari de pulovere — fie din lînă, fie din P.N.A. — la această oră nu putem onora nimic, deși am desfăcut pînă acum peste 6 000 de bucăți. „Tricodava" trebuia să ne expedieze în trimestrul III, 1 400 de pulovere și abia acum ne-a anunțat că vom primi... 400! Hai să ne întoarcem puțin în anotimpul călduros. În timpul verii am primit doar 120 de slipuri (și acestea din import). Credeți că sînt suficiente? De o lună și ceva n-am mai primit pantofi de tenis, U.C.R. și „Finca" Drăgășani neonorîndu-și obligațiile. Și, pentru că tot vorbim de obligații, să amintim și fabrica bucureșteană „Flacăra roșie" care trebuia să ne expedieze în trimestrul III, 1 500 ghete de patinaj — C.R. și a uitat, probabil, că iarna bate la ușă..."

CELE 27 DE ARTICOLE DIN REȘIȚA ȘI SPAȚIILE LILIPUTANE

În urma unui sondaj făcut pe traseele unităților comerciale din țară am constatat cu regret că într-o serie întreagă de magazine lipsesc de mai multă vreme o serie de lucruri strict necesare amatorilor de sport. La Reșița, tineri și virstnici umblau zile după zile după 27 de articole, printre care dresuri de lupte, plase, rachete și mingi de tenis; la Tîrgoviște nu-și fac niciodată un stadiu îndelungat ghetele de fotbal și box, camerele de mingi și garniturile de popice; la Tulcea sînt o raritate tricourile de culoare bleu și albe de gimnastică și treningurile supraelastice. Ne oprim aci, pentru că situații similare am întîlnit la Timișoara, Alexandria, Slobozia, Cluj și în alte orașe.

Am mai observat, lîngă absența unor obiecte de care aveau nevoie prietenii exercițiului fizic, și o delăsare din partea direcțiilor județene comerciale în ceea ce privește asigurarea unor condiții corespunzătoare bunei desfășurări a activității. Magazinele din Bacău, Slatina, Botoșani, Satu Mare (ca să dăm cîteva exemple) dispunînd de spații restrînse pentru depozitarea mărfii, vînzare și expunere.

UN SPORTIV NEGLIJAT: ȘCOLARUL

Se știe că de mai multă vreme vestimentația sportivă a elevilor a dat mult de furcă copiilor, părinților și profesorilor respectivi, întrucît s-a întîmplat adesea ca din rafturile magazinelor de specialitate să lipsească echipamentul și materialele didactice strict necesare bunei desfășurări a orelor de educație fizică. Să-l ascultăm pe antrenorul echipei secunde de handbal a Școlii sportive din Sf. Gheorghe, **Victor Ferenți**, actualmente secretar al C.J.E.F.S. Covasna.

„Nu se găsesc tricouri pentru copiii din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a. Mingile de handbal produse de unitatea din Sebeș sînt de o calitate îndoielnică, deoarece după 3—4 antrenamente se desfac pe la cusături sau cînd întîlnesc în cale bara sau ceva solid se ovalizează. Ni s-a întîmplat ca mingile noi de fotbal să nu se umfle, deoarece erau defecte la ventile. Am avut probleme și cu unele din aparatele de gimnastică. Barele de la paralele se crapă cu ușurință, iar trambulinele elastice se rup înainte de termenul de garanție, iar cele semielastice nici nu se găsesc în comerț, ca și calul cu mînere după care umblăm de mai bine de un an".

ANTRENORII AU CUVÎNTUL

Pentru a afla „pulsul" exact al necesităților de materiale sportive în procesul de instruire a sportivilor de performanță, am stat de vorbă și cu o serie de antrenori.

PROF. ANTAL ZSOMBOR (antrenor principal al echipei de hochei S.C. Miercurea Ciuc) **„Nu este pentru nimeni o noutate că de multă vreme ducem o acută lipsă de ghete, măsuți, apărători și crose de bună calitate. Să vă dau un exemplu: în circa 120 de intrări pe gheață am consumat mai mult de 800 de crose fabricate de întreprinderea din Reghin, crose de diverse categorii de prețuri, care variază între 33 și 78 de lei. Au fost și cazuri în care am găsit în pachetele furnizate de producător crose rupte, îndoite sau cu noduri. Lipsa echipamentului și materialelor corespunzătoare ne provoacă multe necazuri, deoarece seniorii și juniorii noștri sînt nevoiți să joace cu tricouri, ghete, mănuși și apărători uzate de ani de zile. În consecință, echipamentul respectiv nu mai poate amortiza ciocnirile de la mantinelă, înfruntările la bodicek sau loviturile produse de puc. Ca atare hocheiștii se accidentează cu ușurință".**

ERNEST ULRICH (antrenor al secției de patinaj viteză a clubului Dinamo Brașov). **„În condițiile apariției patinoarelor artificiale (care au mărit considerabil volumul pregătirilor pe gheață) patinele se uzează, în mod firesc, mai repede. Prin urmare de la an la an devine mai acută lipsa ghetelor și patinelor corespunzătoare, obiecte de import pe care federația de resort le repartizează în mod riguros secțiilor de performanță. Această problemă s-ar putea îmbunătăți dacă pe baza unei cereri ferme a federației, fabrica de încălțăminte Dimbovița din Capitală care execută comenzi de ghete de patinaj pentru Olanda și Norvegia, țări ce domină arena internațională în acest sport, ar produce și pentru piața internă".**

PAUL MÜLNER (antrenor al secției moto Torpedo Zărnești). **„A devenit cert că... poarta motociclismului de performanță o constituie motoretele „Mobra", mașini de producție indigenă. Pentru a depista și forma alergători de perspectivă, biroul federal a introdus în campionatele republicane de motocros și viteză probe pentru posesorii de motorete. Aceștia sînt însă nevoiți să abandoneze pe parcursul etapelor, fiindcă nu găsesc pe piață piesele de schimb necesare pregătirii motoretelor pentru concurs. Lipsesc pistoanele, suspensiile de față și spate, spițe, genți și carcasa manetelor, obiecte pe care uzinele „Metrom" Brașov și „6 Martie" din Zărnești ar trebui să le livreze comerțului în cantități îndestulătoare".**

CÎND INDUSTRIA ȘI COMERȚUL SÎNT DE ACORD

Ținînd seama de necesitățile pieței, se pare că industria și comerțul s-au pus de acord în unele privințe, cererile beneficiarilor urmînd a fi satisfăcute conform contractărilor încheiate de factorii responsabili pentru anul 1974. Iată cîteva cifre, despre creșterea producției de marfă la unele sortimente:

● Se stabilise un necesar de 170 000 de căciuliță și fulare iar unitățile de resort au contractat 172 000.

● La îmbrăcăminte vanisată pentru copii (treninguri, costume de gimnastică și alt echipament din fire supraelastice) s-a mărit numărul comenzilor de la 200 000 la 211 000 de bucăți.

● La îmbrăcăminte vanisată pentru adulți, suspensoare, bluze scurte pentru bărbați, femei și copii, toate cerințele pentru anul viitor vor fi onorate conform angajamentelor asumate de fabricile producătoare.

● Ghetele de fotbal, box și lupte, necesare sportivilor în procesul competițional și de instruire, mult căutate în prezent, se vor găsi conform cererilor comerțului în rafturile magazinelor, asigurîndu-se cifrele solicitate la contractările pentru 1974. Să sperăm însă că produsele respective nu vor mai nemulțumi pe cumpărători, fiind de o calitate superioară.

● Bocancii de schi, mult solicitatele ghete de hochei, bocancii pentru turism, cizmele pentru motocicliști și călăreți, pantofii de ciclism și popice, ca să amintim numai o parte din obiectele de încălțăminte ale sportivilor începători și de performanță, vor fi furnizate în cantitățile solicitate de comerț. Prin urmare, sectorul pielărie și încălțăminte se străduie să vină în întîmpinarea dorințelor cluburilor și asociațiilor sportive. Poate va rezolva și problema mingilor...

— Cum să nu rid?! Parcă-i căzut din lună: vrea mingi!

CÎT PUNE LA DISPOZIȚIE U.C.E.C.O.M.?

Articolele de sport produse de cooperativa „Oltul" din Miercurea Ciuc sînt apreciate de mulți beneficiari, unitatea respectivă executînd comenzi prompte, după cerințe și de bună calitate pentru diferite echipe din București, Galați, municipiul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Gheorghieni, Odorheiul Secuiesc și alte orașe. Cooperatorii de aci au confecționat diverse tricouri din fire P.N.A., după modelul solicitat de cumpărători, jambiere, costume de judo, treninguri, pantaloni de schi, pulovere, ghete de patinaj, saci de echipament și alte obiecte pentru sportivi începători și de performanță.

— Putem executa, ne explica Pavel Miclos, tehnician al resortului textile și confecții, **și alte sortimente de echipament sportiv, pentru că avem posibilități mari, de serie, la unele articole. Ducem însă lipsă de fire P.N.A., piele de calitate corespunzătoare, pînză de căptușeală groasă și material Relontex din care putem confecționa modele frumoase de treninguri, costume de schi, patinaj etc.**

— Cine trebuie să vă aprovizioneze cu materia primă pentru articolele de sport?

— Vedeți dv., pentru obiectele destinate sportivilor este nevoie de anumite materiale pe care U.C.E.C.O.M., nu ni le pune la dispoziție în cantități îndestulătoare, așa cum procedează cu cele necesare deservirii populației, care poate oricînd comanda la noi lucrul dorit.

Prin urmare, sportivii sînt nevoiți să suporte restricții, de natură să le creeze impedimente în activitatea competițională și în procesul de antrenament pentru creșterea performanțelor.

PARADOXURI ROMAȘCANE...

Magazinul de articole sportive din Roman e destul de mare și de frumos, iar afluența cumpărătorilor atestă interesul pe care romașcanii îl arată față de aceste articole. Dar, după o oră și ceva în care am privit în rafturi și am discutat cu responsabilul magazinului, tov. **Iromel Vernice**, în carnetul nostru de însemnări s-au adunat cîteva... paradoxuri.

● Magazinul se află în orașul Roman. Orașul Roman aparține județului Neamț. Centrul de aprovizionare cu articole sportive al județului Neamț se află la Piatra Neamț, dar magazinul din Roman se aprovizionează de la Bacău, din alt județ. De ce, pentru ce? Mister deplin...

● Recent, la solicitarea magazinului, au fost aduse haltere mici, 5 bucăți. Patru s-au vîndut chiar în ziua în care au fost aduse, dar cea de a cincea a rămas ca... exponat într-un raft. Cine s-o cumpere? Are cineva interesul să lucreze pentru o singură mină?!

● În vitrina magazinului am avut uimirea să vedem, printre biciclete și motociclete, un tricou de rugby. Am fost uimiți pentru că acest gen de tricou nu se prea găsește, dar și mai uimiți am fost pentru că — după cum știam — la Roman nu există nici o echipă de rugby!!

● Printre articolele aflate în număr mare — dar și solicitate foarte mult aici — am remarcat undițele de pescuit. Mulinete, lansete, fel de fel de momeli și sute de metri de nylon — toate înșirate atrăgător pe un raft. Spre surprinderea noastră am aflat, însă, că lipseau de multă vreme... acele de pescuit. Și atunci la ce bun atîtea soiuri de undițe, dacă elementarul ac nu poate fi procurat?

● Sortimentul de tricouri aflat în depozitul magazinului era extrem de mare. Culori plăcute, frumos îmbinate și atrăgătoare — la multe tricouri. Nu se găseau, însă, tricouri simple, într-o singură culoare, foarte mult solicitate de elevi pentru orele de educație fizică. Profesorul **Aurel Bacruban**, de la Lic. 2, ne spune: **„Am sfătuit băniî de la toți elevii ca să încerc să le cumpăr tricouri din alte localități. N-am găsit, însă, nici la Bacău, nici la Iași, nici la Piatra Neamț!"**

● Pe un perete al magazinului se află un afiș care atrage atenția cumpărătorilor că tenișii („încălțăminte cu talpă din cauciuc" — cum este scris) sînt garantați pentru 25 de zile. Un profesor de la C.A. Roman ne spusese, însă, că tenișii cumpărați de la magazin devin de nefolosit după numai 10 zile de antrenament!

● La magazinul din Roman am văzut și pantofi cu cuie. În raft o pereche, în magazie încă 17. Dar, după cum ne spunea responsabilul, nu-i cumpără nimeni. Președintele Clubului Atletic din localitate căuta, în schimb, pantofi cu cuie, dar cu plata în... virament!

MESAJE EDIFICATOARE DIN JUDEȚUL ARGEȘ...

La Pitești, în noul sediu al C.J.E.F.S. Argeș, o întîlnire cu profesorul de educație fizică *Constantin Staicu* de la *Liceul central experimental de atletism din Cîmpulung Muscel*. Nu scăpăm prilejul de a-i cere o părere: *„Într-adevăr, problema echipamentului sportiv pentru elevii liceului nostru este... o mare problemă. Făurim în „laboratorul" nostru atleți, fără să avem întotdeauna ceea ce ne trebuie. Și asta, firesc, ne îngreunează mult munca, împietează asupra rezultatelor pe care le obținem. Echipamentul — și mă voi referi în special la încălțăminte — lasă mult de dorit. Pantofii de încălzire, de pildă, sînt sub orice critică. Li se desface talpa imediat ce sportivul face o mișcare mai deosebită cu piciorul. Aceeași situație și cu pantofii cu cuie. Blocul susținător al cuielor se dezlipește foarte repede. Aceasta-i „calitatea". Să vă mai spun despre faptul că ne lipsesc pantofi cu cuie pentru sportivii aflați în loturi republicane? Știți, doar..."*

Ne despărțim de profesorul care ne mărturisește că se îndispune de cîte ori se aduce vorba de echipament și continuăm discuția cu tovarășul *Mihai Diaconescu*, secretar al C.J.E.F.S. Argeș, care ne spune printre altele: *„Materialul sportiv cu care sînt aprovizionate magazinele județului este insuficient. În 1974 ni se vor aduce 400 de pantofi cu cuie. Nouă, județului cu atîtea cluburi sportive, preocupate de atletism. Sulițe n-avem după nevoi, la ciocane se strică cozile și n-avem cu ce le înlocui. Iar multe materiale sînt de calitate proastă. Pantofii de tenis, mai precis pînza lor, se rupe foarte repede, tricourile sînt colorate doar pînă ce le speli o dată sau de două ori. Mingile de volei și handbal nu se găsesc decît foarte greu și cînd vin sînt de proastă calitate".* Aflat lîngă noi, tov. *Nicolae Delcuescu*, directorul Școlii sportive din Pitești nu poate să nu intervină: *„Într-adevăr calitatea tricourilor, a treningurilor, este sub orice critică. După spălat se lărgesc, își pierd culoarea, au un aspect detestabil. Ce să mai vorbim de lipsa de varietate a materialelor puse în vînzare. Și încă ceva: se caută mult și nu se găsesc rachete și mingi de tenis. Mare păcat. Tenisul este atît de îndrăgit la noi de elevi și chiar de virstnici. Poate în 1974..."*

ÎNTR-UN TRADIȚIONAL VAD COMERCIAL BUCUREȘTEAN

„VULTURUL DE MARE" NU AR PUTEA DEVENI MAGAZIN SPECIALIZAT DE SPORT?

Magazinul **„Club Sport"** din strada Băcani, nr. 6. Alei vin, precum credincioșii la Mecca, toți cei din cluburi și asociații care speră să se împărtășească din bunurile sîngurului magazin bucureștean ce vinde prin virament. Din București, dar și din provincie, acestia din urmă nestiind întotdeauna că au nevoie de „negație". **„Ce negație, tovarășe?"** — se întreabă mirați și necăjiți unii, după ce au bătut atîta drum cu speranța în suflet. **„Negație scrisă din partea organelor comerciale locale că pe meleagurile dv. nu se găsește produsul solicitat".** Îi se răspunde, de cele mai multe ori cu jenă (încercată de adevăratul negustor cînd își refuză clienții), la „Club Sport". Chiar așa a pățit în ziua răului nostru, un delegat din Caransebeș, tratat cu refuz. Și nu dintr-un capriciu al conducerii magazinului sau al forului său tutelar — magazinul universal „București", ci pentru că așa sînt dispozițiile financiare în vigoare. **„Dacă nu anexăm la actele de vînzare și negația, banca ne impută nouă suma"** — ne spune responsabilia magazinului „Club Sport", **Georgeta Stolerid.**

Care-i rațiunea unui asemenea refuz? Curmarea plîmbărilor în Capitală — ni s-a spus. Dar asta este treaba organelor financiare din București? Și aceasta este calea cea mai eficace? Dar nu cumva ideea „plîmbărilor" a avut la bază tocmai slaba și neoperativa aprovizionare a centrelor județene, a municipiilor cu materiale și articole sportive trebuincioase?

Dar de ce să mai vorbim de alte centre cînd nici măcar „Club Sport", ce ar trebui să fie etalon, nu poate oferi oricînd solicitanților articole de strictă necesitate (ca de pildă, tenișii și chiloții), sau la ordinea zilei ca rachete și mingi de tenis. **„Cele mai cerute articole** — ne-a spus responsabila magazinului — **sînt la noi rachetele și mingile de tenis, mingile de handbal și fotbal, pantofii cu cuie și tenișii. De cînd a dispărut, însă, depozitul special profilat pe materiale sportive de la stadionul Republicii** — unde am auzit că sînt acum stocate... pijamale — **aprovizionarea noastră suferă, mai ales în onorarea sortimentelor sau mărimilor cerute. Iată cîteva exemple foarte recente. La magazinul „Victoria" s-au adus 200 rachete și la noi — deh, se vînd prin virament... — nici una! Pe 6 octombrie am comandat la I.C.R.T.I. peste 5 000 de chiloți pentru gimnastică și volei și nici pînă la sfîrșitul lunii n-a fost onorată. Din cauza sistemului preferențial acordat vînzării cu bani pești, am fost obligați să refuzăm comenzile unor școli și asociații".**

Tot pe baza acestui sistem — uitîndu-se rostul articolelor de sport și cui le sînt adresate — se trimit cu prioritate pantofii Adidas la „Romarta copiilor". O fi vorba de interese comerciale și beneficii imediate, dar pe seama cui?

O întrebare pentru M.C.I.

Despre aceleași greutăți în aprovizionarea ritmică cu articole mult solicitate, ne-a vorbit și **Ileana Saita**, ajutor de șef de magazin la **„Olimpic"** (str. Lipscani 21), consecință a aceleiași destituiri a depozitului de materiale sportive. **„Se simte necesitatea** — afirmă dînsa — **unei întreprinderi comerciale de sport, care să se ocupe de contractări, depozitări, desfacere, patronînd deci și magazinele specializate. S-ar evita, astfel, situațiile ca la contractare să meargă numai cei din birourile I.C.R.T.I. care n-au nici un contact cu cumpărătorii și n-am mai fi obligați la expoziții în magazin — ca cea din luna august, cu articole pentru tenis — cînd noi nu avem în rafturi mărfurile necesare... Cum ne sînt uneori rezolvate comenzile? Am cerut recent ghete de baschet toate mărimile și am primit doar numerele 22 și 22½...."**

Concluziile? Aparțin unei persoane autorizate, cu competență în comerț și practică... sportivă, directorul magazinului universal **„București"** (care patronează cele două magazine de resort), **Ion Andronache: „Nu există — din cîte am cutreierat eu lumea — capitală fără un magazin specializat de sport! Pînă acum șapte luni, eram singurul furnizor de mic-gros pentru articole sportive și tot am fost îngrădiți în rezolvarea cererilor din țară prin necesitatea negațiilor locale. În locul acestor dispoziții și hîrtii am fi preferat un fond de marfă care să satisfacă necesitățile sporite ale cetățenilor! În '71 i-am spus tovarășului ministru Bozdog, prim-adjunct la Ministerul Comerțului Interior, că decît să-mi fi dat în nomenclator bazarul din Obor, mai bine îmi dădea „Vulturul de Mare", pentru a-l specializa pe materiale sportive, de la cîrlig de pescuit (pasiunea mea!) la motocicleta și mașină (pasiunea altora). Cred că un asemenea mare magazin în București — cu spațiu corespunzător expunerii și depozitării, pretabil unui comerț civilizat sub egida M.C.I. — ar răspunde momentului și perspectivei. Magazinul „București" s-ar „înhăma" la o asemenea responsabilitate, preluînd „Vulturul de mare",**

— Ce fac nea Vasile, că tricoul a intrat la apă?
— Fă și tu o „rocadă" cu unul de la... pitici!

Caricaturi de Al. CLENCIU

OPINIA CLIENTULUI OCAZIONAL

În vizita noastră prin magazinele cu articole de sport am consultat și pe cei mai apropiați colaboratori ai noștri în această anchetă: cetățeni de diferite virste și profesii, care căutau echipamentul necesar practicării jocurilor preferate.

CARMEN COTOSMAN (elevă): **„Zile întregi alergăm după o rachetă și mingi de tenis, iar atunci cînd sosesc le poți procura dacă ai rude sau prieteni printre vînzători".**

PETRE GEORGESCU (strungar): **„Rar găsim echipament pe măsură. Dacă ești mai mic, treningul atîrnă pe tine pentru că în magazine se găsesc de obicei numai numere mari.**

ELISABETA IORDACHE (casnică): **„Am cumpărat echipamentul cerut de profesori elevilor pentru orele de educație fizică. La unul dintre copiii mei tricoul era prea scurt, la altul avea mînecile prea lungi, iar chiloții nu erau bine croiți. Treningurile sînt prea largi sau se lărgesc prea repede. Nu înțeleg de ce echipamentul pentru tineri este conceput fără gust, din aceleași culori închise, bătrînești?".**

Pagină realizată de
Paul SLAVESCU
și Traian IOANIȚESCU